

РЕШЕНИЕ

№ 3164

гр. София, 22.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 11.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **10139** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на И. Р. И. от [населено място], ЕГН [ЕГН], срещу Ревизионен акт № Р-22220415008965-091-001 / 11. 12. 2018 г. издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., мълчаливо потвърден от директора на Дирекция „ОДОП“ С..

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради неправилно прилагане на материалния закон и съществено нарушение на административнопроизводствените правила. По същество се иска от съда постановяването на съдебно решение, с което атакувания РА, бъде отменен. Претендира направените по делото разноски. Представя писмени бележки.

Ответникът - директора на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика”, чрез процесуалния си представител счита жалбата за неоснователна. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22220415008965-020-001 / 02. 11. 2015 г., връчена на 17. 11. 2015 г., е възложено извършването на ревизия на И. Р. И., за определяне на задълженията на лицето по ЗДДФЛ за периода – 01. 01. 2009 г. – 31. 12.

2014 г. Заповедта за възлагане на ревизия е изменена със ЗВР № Р-22220415008965-020-002 / 18. 11. 2015 г. и ЗВР № Р-22220415008965-020-003 / 15. 02. 2016 г., като срока за извършване на ревизията е 17. 04. 2016 г. Всичките заповеди са издадени от М. К. – на длъжност началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“, при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед № РД-01-1332 / 12. 10. 2015 г. на директора на ТД на НАП С. – стр. 135.

С искане (стр. 143) на директора на ТД на НАП С. № Р-22220415008965-Д49-001 / 04. 04. 2016 г. до изпълнителния директор на НАП, е поискано продължаване сроковете за извършване на ревизията на И. И., тъй като са изтекли сроковете по чл. 114, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК.

Със Заповед № Р-2220415008965-ЗИД-001 / 08. 04. 2016 г. (стр. 27) на изпълнителния директор на НАП е удължен срока за извършване на ревизията на И. И. до 18. 07. 2016 г.

Със Заповед за изменение на ЗВР (стр. 25), издадена от М. К., е продължен срока за извършване на ревизията до 18. 07. 2016 г., въз основа на заповедта за удължаване срока на ревизията от изпълнителния директор на НАП.

Със Заповед № Р-22220415008965-023-001 / 10. 06. 2016 г. е спряно ревизионното производство на И. И. до приключване на ревизията на [фирма].

Със Заповед № Р-22220415008965-143-001 / 07. 08. 2017 г. (стр. 22) ревизионното производство на И. Р. И., с регистрация като едноличен търговец, самоосигуряващо се лице или осигурител И. И. –Р Е., е възобновено.

Със Заповед за изменение на ЗВР № Р-22220415008965-020-005 / 08. 08. 2017 г., е определен срок на ревизията на И. Р. И., ЕГН [ЕГН], с регистрация като едноличен търговец, самоосигуряващо се лице или осигурител И. И. –Р Е. до 15. 09. 2017 г.

Със Заповед № Р-22220415008965-023-002 / 15. 09. 2017 г., ревизионното производство е спряно за срок до 15. 10. 2017 г.

Със Заповед № Р-22220415008965-143-002 / 16. 10. 2017 г., ревизионното производство е възобновено, като е определен срок на ревизията до 16. 10. 2017 г.

С Решение № Р-22220415008965 / 28. 06. 2018 г. (стр. 138) за изземване разглеждането и решаването на конкретен въпрос/преписка, е иззета ревизията на И. И. от И. А. – ръководител ревизията и Б. И. – ревизор и са възложени правомощията по извършването ѝ на В. П. – ръководител на ревизията и Г. П. – ревизор.

Със Заповед за изменение на ЗВР № Р-22220415008965-020-006 / 28. 06. 2018 г. (стр. 14) срока за извършване на ревизията е определен до 16. 10. 2017 г.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № Р-22220415008965-092-001 от 13. 09. 2018 г., издаден от В. П. и Г. П..

В срока по чл. 117, ал. 5, изр. 2 от ДОПК, са постъпили писмени възражения.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № Р-22220415008965-091-001 / 11. 12. 2018 г., издаден от М. К. (органа възложил ревизията) и В. П. – ръководител на ревизията, връчен на жалбоподателя на 21. 01. 2019 г.

С жалба вх. № 94-И-56 / 01. 02. 2019 г., е оспорен изцяло РА по административен ред.

Със споразумение между страните е продължен срока за произнасяне от страна на решаващия орган с до три месеца.

В така продължения срок обаче липсва постановено решение от директора на Дирекция „ОДОП“ – С. и издадения РА се счита за потвърден в оспорената част.

С жалба вх. № 53-04-835 / 01. 08. 2019 г., РА е оспорен и по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД

обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, с оглед споразумението за продължаване срока за произнасяне от страна на решаващия орган, подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването и жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съдът счита, че Ревизионен акт № Р-22220415008965-091-001 / 11. 12. 2018 г. изд. от органи по приходите при ТД на НАП С., е нищожен, поради съществено нарушение на административнопроизводствените правила и липса на компетентност, поради което не следва да се разглеждат обстоятелствата по съществуването на спора.

Съгласно чл. 114, ал. 1 от ДОПК, срокът за извършване на ревизията е до три месеца и започва да тече от датата на връчването на заповедта за възлагане.

Съгласно чл. 114, ал. 2 от ДОПК, ако срокът по ал. 1 се окаже недостатъчен, той може да бъде продължен до два месеца със заповед за удължаване на срока от органа, възложил ревизията.

На основание, чл. 114, ал. 4 от ДОПК, когато сроковете по ал. 1 и 2 се окажат недостатъчни поради особена фактическа сложност на конкретния случай, срокът може да бъде продължен общо до не повече от три години със заповед за удължаване на срока на изпълнителния директор, издадена въз основа на мотивирано предложение на териториалния директор.

В конкретния случай, първоначално определения срок е продължен общо до 5 месеца, поради което със Заповед № Р-2220415008965-ЗИД-001 / 08. 04. 2016 г. (стр. 27) на изпълнителния директор на НАП е удължен срока за извършване на ревизията, съобразно чл. 114, ал. 4. Законът наистина допуска това удължаване да бъде до три години, но специално по отношение на ревизията на И. И. срокът е удължен до 18. 07. 2016 г.

След тази дата, всяко ново удължаване на срока, следва да става само и единствено със заповед на изпълнителния директор на НАП. Действително, преди изтичането на този срок, ревизията е спряна, но след нейното възобновяване е следвало да се издаде нова заповед от изпълнителния директор за удължаване на сроковете.

В същото време, издадените след 18. 07. 2016 г. заповеди от М. К., макар и същата да е оправомощена да издава ЗВР, са при липсата на компетентност, тъй като същата е изчерпана за първоначално определения от закона период от 5 месеца.

Дори и да се приеме, че М. К. е имал компетентност да издава ЗВР и след тази дата (което настоящия състав не споделя), последната издадена от нея ЗВР е № Р-22220415008965-020-006 / 28. 06. 2018 г. (стр. 14), като с нея срока за извършване на ревизията е определен до 16. 10. 2017 г.

С разпореждането за насрочване на делото са дадени изрични указания на ответника да представи всички заповеди за продължаване на срока на ревизията между 16. 10. 2017 г. и 28. 06. 2018 г., както ако има издадени заповеди в тази връзка от изпълнителния директор и мотивирано предложение от териториалния директор.

С молба от процесуалния представител на ответника от 12. 03. 2020 г., са представени отново вече посочените по-горе заповеди, като между тях няма нови заповеди от страна на изпълнителния директор за удължаване срока на ревизията. Не са представени и заповеди за продължаване срока на ревизията между 16. 10. 2017 г. и 28. 06. 2018 г., като фактически ревизията е продължена много след като срока е изтекъл, но същата е продължена до минала дата.

В константната си практика ВАС приема, че неспазването на сроковете за извършване на ревизия, не водят до нищожност на издадения РА, а само до игнориране на събраните в този период доказателства. Видно е, че всички доказателства, включително и уведомлението до жалбоподателя по чл. 124, ал. 1 от ДОПК, са много след 16. 10. 2017 г., която е последната дата определена за извършване на ревизията.

Освен това, не може да бъде продължаван срок, който вече е изтекъл, а това е станало със ЗВР е № Р-22220415008965-020-006 / 28. 06. 2018 г., която е продължила срока до 16. 10. 2017 г.

Видно е също така че с Решение № Р-22220415008965 / 28. 06. 2018 г. (стр. 138), е иззета ревизията на И. И. от И. А. – ръководител ревизията и Б. И. – ревизор и са възложени правомощията по извършването ѝ на В. П. – ръководител на ревизията и Г. П. – ревизор.

Доколкото това е станало на 28. 06. 2018 г., много след като срока за извършване на ревизията е изтекъл, то така определените лица, които да я довършат, са определени при липсата на компетентност и издадения от РД, а впоследствие и РА са нищожни.

Конкретното ревизионното производство се е развило като такова по чл. 124 от ДОПК, където установените фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на обратното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства, поради което пълната липса на надлежно събрани писмени доказателства, обуславя особено съществено нарушение на административнопроизводствените правила, водещо до нищожност на акта.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД приема, че обжалвания ревизионен акт е нищожен, поради особено съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които не могат да бъдат отстранени впоследствие.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя направените разноски, представляващи държавна такса в размер на 10 лева и 500 лева адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА по жалба на И. Р. И. от [населено място], ЕГН [ЕГН], НИЩОЖНОСТТА на Ревизионен акт № Р-22220415008965-091-001 / 11. 12. 2018 г. издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., мълчаливо потвърден от директора на Дирекция „ОДОП“ С., с който са определени задължения по ЗДДФЛ в размер на 26 485,12 лв. и лихви за забава в размер на 18 298,20 лева.

ОСЪЖДА Дирекция Обжалване и данъчноосигурителна практика“ – С., да заплати на И. Р. И. от [населено място], ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 510 (петстотин и десет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

